Lietas arhīva Nr. CA-0060-18/11
ECLI:LV:ZAT:2018:0206.C37133915.1.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Jelgavā, 2018.gada 6.februārī

Zemgales apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģija
šādā sastāvā:
tiesas sēdes priekšsēdētājs tiesnesis A.Sniedzītis
tiesneši D.Baltā, I.Preisa
ar sekretāri G.Agruma
piedaloties prasītājas pilnvarotajam pārstāvim /pers. C/, atbildētāja pilnvarotajai pārstāvei /pers. D/,
izskatīja atklātā tiesas sēdē civillietu /pers. E/ prasībā pret /pers. F/ par īpašuma tiesību atzīšanu uz 1/5 daļu sakarā ar /pers. F/ apelācijas sūdzību par Tukuma rajona tiesas 2016.gada 13.decembra spriedumu.

konstatēja

Prasītāja/pers. E/ 2015.gada 19.novembrī Tukuma rajona tiesā iesniedza prasību pret /pers. F/ par īpašuma tiesību atzīšanu uz 1/5 daļu.

Prasītāja lūdz tiesu izbeigt kopīpašumu uz nekustamo īpašumu /adrese/, kadastra Nr. /kadastra numurs/, starp kopīpašniekiem /pers. E/, kurai pieder 4/5 domājamās daļas, un /pers. F/, kuram pieder 1/5 domājamā daļa no nekustamā īpašuma, uzlikt par pienākumu /pers. E/ divu mēnešu laikā pēc sprieduma stāšanās spēkā izmaksāt /pers. F/ kompensāciju par vienu piekto domājamo daļu no nekustamā īpašuma 20 000,00 *euro* apmērā. Pēc iepriekšminētās naudas summas samaksas atzīt /pers. E/ īpašuma tiesības uz /pers. F/ piederošo 1/5 domājamo daļu no nekustamā īpašuma /adrese/, kadastra Nr. /kadastra numurs/un nostiprināt šo 1/5 domājamo daļu no nekustamā īpašuma uz /pers. E/ vārda. Pēc /pers. E/īpašuma tiesību atzīšanas uz /pers. F/ piederošo 1/5 domājamo daļu no nekustamā īpašuma /adrese/, kadastra Nr. /kadastra numurs/, ievest ieguvēju nekustamā īpašuma valdījumā. Prasība pamatota uz Civillikuma 995,1067.,1074.un 1075.pantiem.

Prasības pieteikumā norādīts, ka 2005.gada 21.oktobrī /pers. E/ parnbsp; 30 000 *euro* nopirka nekustamo īpašumu /adrese/, kadastra Nr. /kadastra numurs/(turpmāk tekstā arī - nekustamais īpašums), kas zemesgrāmatā tika nostiprināts uz /pers. E/ vārda. Pirkuma summas samaksai prasītāja uz sava vārda noformēja kredītu Ls 40 200,00 (57 199,45 euro) apmērā. Kredītā paņemtie naudas līdzekļi tika izmantoti arī nekustamā īpašuma labiekārtošanai. Iegādātais nekustamais īpašums sastāvēja (un arī šobrīd sastāv) no zemesgabala 0.125 ha kopplatībā un trim ēkām (dzīvojamā māja un divas palīgceltnes). Šāda informācija arī šobrīd atrodama zemesgrāmatā.

Norāda, ka /pers. F/ (turpmāk tekstā - atbildētājs) 2008.gada 7.maijā cēla prasību pret /pers. E/ par laulība šķiršanu un nekustamā īpašuma /Nekustamā īpašuma adrese/ atzīšanu par laulāto kopmantu. Ar LR AT Civillietu tiesu palātas 11.11.2013. spriedumu daļēji apmierināta /pers. F/ prasība, un ņemot vērā tiesā pierādīto katra bijušā laulātā ieguldījumu, nekustamais īpašums sadalīts tādejādi, /pers. F/ atzītas tiesības uz 1/5 domājamo dalu no Nekustamā īpašuma, /pers. E/ atstājot 4/5 domājamās daļas. Ņemot vērā šķirto laulību un sabojātās savstarpējās attiecības, prasītājai nav iespējams palikt kopīpašumā ar atbildētāju. Lai gan prasītāja ir piedāvājusi atbildētājam atpirkt viņai piederošās 4/5 no nekustamā īpašuma, labprātīgi panākt vienošanos ar atbildētāju nav izdevies. Ņemot vērā to, ka atbildētājs ilgstoši nav veicis alimentu maksājumus, prasītāja var secināt, ka atbildētājam nav pastāvīgu ienākumu, kas ļautu iegādāties nekustamā īpašuma 4/5 domājamās daļas, tomēr labprātīgi pārdot savu daļu atbildētājs arī nevēlas. Reāli sadalīt nekustamo īpašumu nav iespējams, jo ņemot vērā esošā zemesgabala platību (1250 m2), nav iespējams reāli atdalīt no tā vienu piekto daļu t.i. 250 m2, jo tik mazu dalījumu nepieļauj Engures novada teritorijas plānojums 2013.-2025.gadam, kura 1.pielikuma 1.tabulā 600 m2 noteikti kā pats mazākais dalījums jaunveidojamam zemesgabalam, ja tiek veidota būvēta rindu vai dvīņu māja.

Norāda, ka savrupmājai paredzētā minimālā jaunveidojama zemesgabala platība ir noteikta 1250 m2. Teritorijas plānojuma teritorijas izmantošanas un apbūves noteikumi un grafiskā daļa – funkcionālais zonējums un ciemu robežas apstiprinātas ar pašvaldības 20.11.2012. saistošajiem noteikumiem Nr.19 „Par Engures novada teritorijas plānojuma grafiskās daļas un teritorijas izmantošanas un apbūves noteikumu apstiprināšanu". Turklāt prasītājai arī būtu apgrūtinoši dzīvot faktiski vienā īpašumā ar bijušo laulāto.

No minētā nepārprotami izriet, ka kopīpašums reālās daļās nav dalāms un prasītāja to nevēlas. Dotajā gadījumā kopīpašums ir nodibināts ar tiesas spriedumu un nav šaubu, ka nav tādu nodibināšanas noteikumu, kurus varētu izmantot kā iebildumus kopīpašuma dalīšanai.

Prasītāja uzskata, ka dotajā situācijā pārdot izsolē līdz galam nepabeigtu nekustamo īpašumu ar nelikumīgas būvniecības elementiem, kur izsoles sākumcena būtu tikai 70% no tirgus vērtības, nebūtu ekonomiski pamatoti. Ņemot vērā, ka atbildētājam nav reālu iespēju izpirkt nekustamo īpašumu, arī lozēšana nav piemērojama.

Tāpēc izvērtējot visus nodibinātos apstākļus, prasītāja uzskata, ka strīdus kopīpašums būtu izbeidzams, atdodot visu lietu vienam kopīpašniekam (prasītājai), vienlaicīgi uzliekot prasītājai par pienākumu izmaksāt atbildētājam atlīdzību (kompensāciju) par viņa daļu naudā. Nosakot kopīpašuma kompensējamās daļas vērtību, ņemama vērā nekustamā īpašuma attiecīgo domājamo daļu tirgus vērtība lietas izskatīšanas laikā.

Norāda, ka lai varētu noteikt izmaksājamās atlīdzības apmēru, prasītāja ir pasūtījusi sertificētam vērtētājam vērtējumu. Saskaņā ar AS "Latio" vērtējumu Nr.2155-15 no 26.05.2015., kas sagatavots atbilstoši Vērtēšanas standarta LVS 401-2013 prasībām, nekustamā īpašuma tirgus vērtība ir noteikta 100 000,00 *euro* apmērā, bet piespiedu pārdošanas vērtība attiecīgi ir noteikta 70% apmērā no tirgus vērtības t.i. 70 000,00 *euro*.

Pamatojoties uz noteikto tirgus vērtību, /pers. F/ izmaksājamā kompensācija par strīdus objektu – vienu piekto domājamo daļu no Nekustamā īpašuma ir nosakāma 20 000,00 *euro* apmērā (100,00.00 / 5 = 20000.00).

Prasītāja apliecina, ka vēlas izbeigt kopīpašumu un lūdz nodot viņas īpašumā arī atbildētājam piederošo 1/5 daļu nekustamā īpašuma, kas vērtējama 20 000,00 *euro* apmērā. Faktu, ka prasītājai ir reālas iespējas samaksāt kompensāciju, apliecina prasības pielikumā pievienotā bankas konta izdruka. Pozitīvi izlemjot jautājumu par kompensācijas izmaksu un prasītājas īpašuma tiesību atzīšanu uz /pers. F/ piederošo 1/5 domājamo daļu no Nekustamā īpašuma, prasītāja vienlaicīgi lūdz arī izskatīt prasītājas lūgumu par ievešanu Nekustamā īpašuma valdījumā.

Atbildētājs/pers. F/ iesniedzis tiesai paskaidrojumus par celto prasību, norādot, ka nepiekrīt prasībai.

Atbildētājs uzsver, ka prasītāja savā pieteikumā norāda, ka viņš nevēlas labprātīgi pārdot savu daļu, kas neatbilst patiesībai, jo nesaprašanās bija tikai par saņemamās atlīdzības lielumu.

Norāda, ka reāli sadalīt nekustamo īpašumu nav iespējams, taču prasītāja nav apsvērusi iespēju, ka to var veikt, sadalot kopīpašuma zemes gabalu 600m2 un 650m2 lielos zemesgabalos, kompensējot prasītājai zemesgabala lieluma samazinājumu ar viņam piederošo ēkas daļu samazinājumu, vai arī kompensēt to samaksājot prasītājai.

Atbildētājs paskaidrojumos vērš uzmanību, ka prasītāja nenorāda, ka viņš 07.07.2015 ir viņai izteicis rakstisku piedāvājumu pārdot kopīpašumu trešajai personai, kas būtu ekonomiski visizdevīgākais risinājums. Uz šo risinājumu nekāda atbilde tā arī līdz šim nav sniegta. Uz prasītājas norādīto, ka pārdot īpašumu izsolē nebūtu ekonomiski izdevīgi, jo īpašumam nav pabeigta būvniecība un tam ir nelikumīgi būvniecības elementi, atbildētāja ieskatā nav šķēršļu, kas traucētu prasītājai pabeigt būvniecību, nodot māju ekspluatācijā un saņemt par to izsolē maksimālo iespējamo summu, jo mājas pabeigšanai ir nepieciešami minimāls laiks un līdzekļi, kuri ir daudz zemāki par prasītājas pieejamiem līdzekļiem, kurus viņa piedāvā samaksāt viņam kā kompensāciju.

Prasītāja iesniegusi prasības pieteikuma grozījumus, kuros lūdz, lemjot par kompensācijas izmaksu /pers. F/, ņemt vērā faktu, ka atbildētājam /pers. F/ ir neizpildītas saistības pret prasītāju 1266,03 *euro* apmērā izpildu lietā Nr.00027/116/2016, pamatojoties uz izpildu rakstu civillietā Nr.C06039708, kuras līdz šim nav izpildītas.

Pamatojoties uz Civillikuma 1846.- 1856.pantu prasītāja vēlas izmantot ieskaitu visas neizpildītās parādsaistības apmērā, tādējādi parādsaistību apmērā samazinot reāli izmaksājamās kompensācijas summu, kas pienāktos atbildētājam. Vienlaicīgi lūdz piedzīt no atbildētāja par labu prasītājai tiesāšanās izdevumus un lemjot par tiesāšanās izdevumu atmaksu, tāpat lūdz piemērot savstarpējā ieskaita noteikumus.

Ar Tukuma rajona tiesas 2016.gada 13.decembra spriedumu tiesa prasību apmierināja pilnībā.

Tiesa nosprieda izbeigt /pers. E/ un /pers. F/ kopīpašumu uz nekustamo īpašumu /Nekustamā īpašuma adrese/, kas koroborēts Lapmežciema pagasta zemesgrāmatas nodalījumā Nr./numurs/, kadastra numurs /kadastra numurs/. Atzīt /pers. E/īpašuma tiesības uz 1/5 domājamo daļu no nekustamā īpašuma /Nekustamā īpašuma adrese/, kas koroborēts Lapmežciema pagasta zemesgrāmatas nodalījumā Nr./numurs/, kadastra numurs /kadastra numurs/, attiecīgajā apjomā dzēšot /pers. F/ īpašuma tiesības uz nekustamo īpašumu /Nekustamā īpašuma adrese/. Uzlikt par pienākumu /pers. E/ divu mēnešu laikā pēc sprieduma stāšanās likumīgā spēkā izmaksāt /pers. F/ no nekustamā īpašuma /Nekustamā īpašuma adrese/ 1/5 domājamās daļas vērtības 20 000,00 *euro* ar ieskaitu nedzēsto īpašuma vērtības daļu 17 655,31 *euro* apmērā. Piedzīt no /pers. F/ par labu /pers. E/ tiesas izdevumus - valsts nodevu 1073,96 *euro* un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 4,70 *euro* , kopā 1078,66 *euro* . Ar ieskaitu dzēst ar LR Augstākās tiesas Civillietu tiesu palātas 2013.gada 11.novembra spriedumu no /pers. F/ par labu /pers. E/ piedzītos tiesas izdevumi 1266,03 *euro* (Ls 889,77,) un no /pers. F/ par labu /pers. E/ ar šo spriedumu piedzītos tiesas izdevumus 1078,66 *euro,* kopā 2344,69 *euro*. Pēc /pers. F/īpašuma tiesību atzīšanu uz /pers. F/ piederošo 1/5 domājamo daļu no nekustamā īpašuma /Nekustamā īpašuma adrese/, ievest ieguvēju /pers. E/, personas kods /personas kods/, nekustamā īpašuma valdījumā. Piedzīt no /pers. F/ valsts ienākumos ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 11,71 *euro* , nosakot sprieduma labprātīgas izpildes termiņu 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanas dienas.

Pirmās instances tiesa spriedumā atbilstoši Civillikuma 1074.pantam norādīja, ka ja kopīpašnieki nevar vienoties par kopīpašuma priekšmeta dalīšanas veidu, to izvēlas tiesa saskaņā ar CL 1075.pantu, kas nosaka, ka tiesa, raugoties pēc dalāmā priekšmeta īpašībām un lietas apstākļiem, vai nu piespriež katram no īpašniekiem reālas daļas, vai atdod visu lietu vienam kopīpašniekam ar pienākumu samaksāt pārējiem viņu daļas naudā, vai noteic lietu pārdot, izdalot ieņemto naudu kopīpašnieku starpā, vai arī izšķir jautājumu ar lozi, it īpaši tad, kad jāizšķir, kam no īpašniekiem paturēt sev pašu lietu un kas no viņiem apmierināms ar naudu.

Atsaucoties uz tiesību doktrīnu tiesa atzina, ka lai izslēgtu kopīpašuma tiesību kā aprobežojumu, kopīpašniekam paredzētas sevišķas tiesības - pieprasīt kopīpašuma dalīšanu, kas ir viens no kopīpašuma izbeigšanas veidiem, un katram kopīpašniekam ir tiesības prasīt lietas dalīšanu, kā to paredz Civillikuma 1074.pants.

Tiesa izvērtējusi lietas materiālus konstatēja sekojošo.

Pamatojoties uz 2013.gada 11.novembra LR Augstākās tiesas Civillietu tiesu palātas spriedumu lietā Nr.C06039708, prasītājai zemesgrāmatā nostiprinātas īpašuma tiesības uz 4/5 domājamām daļām no īpašuma un atbildētājam - uz 1/5 domājamo daļu no nekustamā īpašuma /Nekustamā īpašuma adrese/.

No SIA "Latio" novērtējuma redzams, ka nekustamais īpašums sastāv no zemesgabala ar kopējo platību 1250m2, dzīvojamās mājas ar kopējo platību 180m2 un palīgēkas.

Īpašuma tirgus vērtība 2015.gada 25.maijā pēc SIA "Latio" vērtējuma ir 100 000,00 *euro*, bet piespiedu pārdošanas vērtība ir 60 000,00 *euro*.

Tukuma rajona tiesa, ņemot vērā, ka prasītāja pieprasa kopīpašuma dalīšanu, atstājot īpašumu viņai, atbildētājam samaksājot viņa daļas vērtību naudā, bet atbildētājs savu īpašuma dalīšanas variantu tiesai nav iesniedzis, nav izteicies vēlēšanos paturēt īpašumu sev, izmaksājot prasītājai viņas daļas vērtību naudā, nav iesniedzis pierādījumu, ka viņam kontā ir nepieciešamā naudas summas, ko samaksāt prasītajai par viņas daļu īpašumā, uzskatīja, ka kopīpašums dalāms prasītājas iesniegtajā variantā.

Ņemot vērā dalāmā kopīpašuma sastāvu - vienas ģimenes dzīvojamā māja un faktiskos lietas apstākļus, to, ka puses ir šķirtie laulātie, tiesa atzina, ka prasītājas piedāvātais dalīšanas veids ir vispiemērotākais un taisnīgākais, ievērojot šādus apsvērumus.

Kopīpašuma reāla sadale, lai nodrošinātu atdalāmo daļu pilnīgi izolētu lietošanu, ņemot vērā dzīvojamās mājas plānojumu un atbildētājam piederošās daļas lielumu, nav iespējama.

Tiesa atzina, ka piemērotākais dalīšanas veids būtunbsp; kopīpašuma atdošana prasītājai, jo prasītājai pieder lielākā daļa no īpašuma, tas ir 4/5 domājamās daļas, bet atbildētājam pieder tikai 1/5 domājamā daļa no īpašuma.

Norādīja, ka tā kā īpašuma tirgus vērtība pēc SIA "Latio" novērtējuma ir 100000,00 *euro*, un atbildētājam pieder 1/5 domājamā daļa no īpašuma, tad prasītājai uzliekams pienākums samaksāt atbildētājam viņa daļas vērtību naudā, kas ir 20 000,00 *euro.*

Konstatēja, ka prasītāja ir iesniegusi pierādījumu, ka viņas kontā ir nepieciešamie naudas līdzekļi 20 000,00 *euro* apmērā, kas atbilst atbildētājam izmaksājamās summas apmēram. Minētie apstākļi radīja tiesai pārliecību, ka prasītājai šobrīd ir līdzekļi, lai samaksātu atbildētājam viņa daļu naudā.

Pirmās instances tiesa norādīja, ka atbildētājam piedāvājot īpašumu pārdot trešajai personai vai izsolē, pašam kā kopīpašniekam bija iespējams pabeigt būvniecību, novērst nelikumīgo būvniecību, lai uzlabotu īpašumu un varētu realizēt savu sadales variantu.

Spriedumā tiesa norādīja, ka atbildētājs nepamatoti norāda, ka prasītāja nav apsvērusi iespēju sadalīt zemes gabalu divos zemes gabalos, kompensējot prasītājai zemes gabala samazinājumu ar viņam piederošo ēku daļas samazinājumu, jo atbildētājs nav iesniedzis tiesai pierādījumus, ka minētais sadales variants ir iespējams dabā, nav iesniegts zemes gabala sadales projekts un vai vispār tas ir iespējams saskaņā ar Engures novada Teritorijas izmantošanas un apbūves noteikumiem.

Tiesas ieskatā par taisnīgāko un konkrētai situācijai visatbilstošāko kopīpašuma izbeigšanas veidu ir nodot minētos īpašumus prasītājai /pers. E/ ar pienākumu samaksāt atbildētājam viņa daļu naudā – 20 000,00 *euro*.

No lietas materiāliem tiesa secināja, ka atbildētāja deklarētā dzīves vieta ir /Nekustamā īpašuma adrese/, kā arī savā paskaidrojumā atbildētājs kā

savu dzīvesvietu norāda minēto īpašumu.

Tā kā pušu kopīpašums ir izbeigts un prasītājai, samaksājot kompensāciju atbildētājam, tiek atzītas īpašuma tiesības uz atbildētājam piederošo 1/5 domājamo daļu, atbildētājam īpašuma tiesības tiek dzēstas, prasītāja pamatoti ir lūgusi ievest viņu nekustamā īpašuma /Nekustamā īpašuma adrese/, valdījumā, pamatojoties uz Civillikuma 927.,914.,920-924.pantiem.

Pirmās instances konstatēja, ka prasītāja lietā ir pieteikusi prasījumu, ka vēlas izmantot ieskaitu visas neizpildītās parādsaistības apmērā, jo atbildētājam /pers. F/ ir neizpildītas saistības pret prasītāju 1266,03 *euro* apmērā izpildu lietā Nr.00027/116/2016, pamatojoties uz izpildu rakstu civillietā Nr.C06039708, kuras līdz šim nav izpildītas, tādējādi parādsaistību apmērā samazinot reāli izmaksājamās kompensācijas summu, kas pienāktos atbildētājam, kā arī lemjot par tiesāšanās izdevumu atmaksu, piemērot savstarpējā ieskaita noteikumus.

Tiesa atsaukusies uz Civillikuma 1846.pantu, kas nosaka, ka ar ieskaitu jāsaprot prasījuma dzēšana ar pretprasījumu. Ieskaits kā prasījuma dzēšana ar pretprasījumu ir patstāvīgs saistību izbeigšanas veids.

Līdz ar to tiesa atzinusi, ka ar ieskaitu ir izbeidzams atbildētāja prasījums, kas izriet no 2013.gada 11.novembra Augstākās tiesas Civillietu palātas sprieduma, ar kuru no atbildētāja prasītājas labā piedzīti tiesas izdevumi 1266,03 *euro* apmērā.

Atsaucoties uz Civilprocesa likuma 41.panta pirmo daļu tiesa piedzinusi no atbildētāja par labu prasītājainbsp; tiesas izdevumus- valsts nodevu 1073,96 *euro* un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 4,70 *euro,* kopā 1078 *euro.*

Pirmās instances tiesas spriedumā norādīts, ka atlikusī īpašuma vērtības summa 17655,31 *euro* (20000,00-1266,03-1078,66) piedzenama no prasītājas atbildētājas labā.

Par minēto pirmās instances tiesas spriedumu apelācijas sūdzību iesniedza /pers. F/, lūdzot atcelt Tukuma rajona tiesas 2016. gada 13.decembra spriedumu , jo uzskata, ka tiesa ir nepareizi piemērojusi materiālo tiesību normas, izraujot tās no likuma konteksta un nepiemērojot kopsakarībā, turklāt spriedums balstīts tikai uz prasītājas argumentiem, liedzot iespēju pilnvērtīgi izteikties atbildētajam.

Apelācijas sūdzībā norāda, ka uz pirmās instances tiesas sēdi nav varējis ierasties slimības dēļ, par ko tiesu informējis ar e pasta palīdzību, norādot, ka slimības lapu iesniegs vēlāk, jo tajā brīdī tā nebija uz rokas, bet tiesa spriedumā norādījusi, ka atbildētājs nav iesniedzis pierādījumus, ka veselības stāvokļa dēļ nevar piedalīties tiesa sēdē un lietu izskatīja bez atbildētāja. Tādējādi uzskata, ka tiesa nav ievērojusi Civilprocesa likuma 9.pantā noteiktu pušu līdztiesību civilprocesā, liedzot atbildētājam iespēju izmantot tam piešķirtās tiesības savu interešu aizsardzībai.

Sūdzībā norāda, ka izskatot lietu bez atbildētāja tiesa šajā gadījumā neievēroja arī sacīkstes principu civilprocesā. Uzskata, ka tiesa pārkāpusi sacīkstes principu, kas nostiprināts Civilprocesa likuma 10.pantā, nenodrošinot atbildētājam iespēju piedalīties tiesa sēdē un iesniegtnbsp; attiecīgus pierādījumus, tai skaitā pierādījumu attiecībā uz atbildētāja veselības stāvokli.

Atbildētāja ieskatā prasītājas iesniegtais vērtējums ir zaudējis savu aktualitāti un neatbilst nekustamā īpašuma tirgus vērtībai lietas izskatīšanas laikā un uz sprieduma sastādīšanas brīdi. Lai noteiktu īpašuma tirgus vērtību lietas izskatīšanas laikā, atbildētājs ir pasūtījis sertificētam vērtētājam īpašuma vērtējumu. Saskaņā ar SIA"RE eksperts'' 2017. gada 9.janvāra vērtējumu Nr. V02/10M-964-pv, kas ir sagatavots atbilstoši Latvijas īpašuma vērtēšanas standarta LVS 401 prasībām, nekustamā īpašuma tirgus vērtība ir noteikta 125000,00 *euro*.

Apelācijas sūdzībā norāda, ka atšķirība starp vērtējumiem ir izskaidrojama ar to faktu, ka SIA "Latio" eksperts veica pilnu ēkas apskati un novērtējumu 2008.gadā, tas ir prasītāja un atbildētājas šķiršanās procesa laikā, savukārt 2015.gada maijā SIA "Latio" vērtētājam ir bijusi piekļuve tikai pamatēkas 1.stāvam, jo īpašuma ēkas 2.stāvs ir atdalīts un pieslēgts pie signalizācijas, analoģiska situācija ir ar garāžu un piebūvi virs tās. Prasītājai tam nav piekļuves, jo viņa tur faktiski nedzīvo, savukārt atbildētājam neviens nav prasījis uzrādīt īpašumu vērtētājam. Turklāt atbildētājs ir veicis veselu virkni remontdarbu un uzlabojumu īpašumā uz sava rēķina, kuri ir redzami salīdzinot īpašuma vērtējuma bildes no 2008.gada un SIA "RE eksperts" vērtējumu no 2017.gada 9.janvāra.

Tādējādi uzskata, ka pirmās instances tiesas atbildētājam piespriestās kompensācijas apmērs nav pamatots un ir noteikts, vērtējot tikai vienas puses iesniegtos pierādījumus, neizvērtējot to atbilstību lietas faktiskajiem apstākļiem.

Apelācijas sūdzībā atsaucās uz Civillikuma 1074.pantu, norādot, ka tiesa spriedumā neizskata variantu pārdot īpašumu, izdalot ieņemto naudu kopīpašnieku starpā, acīmredzami paļaujoties uz prasītājas izteikto pieņēmumu, ka dotajā situācijā pārdot izsolē līdz galam nepabeigtu īpašumu nebūtu ekonomiski izdevīgi, kam atbildētājs nepiekrīt, jo īpašumam ir veikta virkne būtisku remontdarbu un uzlabojumu. Kas attiecas uz nelikumīgiem būvniecības elementiem, atbildētājs norāda, ka uzbūvētajai piebūvei bija saskaņots projekts un būvatļauja, kura netika pagarināta sākoties īpašuma dalīšanas procesam. Tomēr atļauju jebkurā brīdī var pagarināt un pabeigt būvi, ko atbildētājs tuvākajā laikā arī plānoja darīt.

Norāda, ka nav pamata tiesas apgalvojumam, ka atbildētājs nav iesniedzis tiesai savu īpašuma dalīšanas variantu, jo atbildētājs savos paskaidrojumos tiesai 2015.gada 4.decembrī norādīja vairākus īpašuma sadalīšanas variantus, kā arī prasītājai sūtījis dažādus vienošanas variantus.

Sūdzībā atsaucoties uz Civillikuma 863.pantu, 865.pantu, norāda, ka atbildētāja ieguldījumi īpašumā ir vērtējami gan kā nepieciešamie, gan kā derīgie, jo uzlabo strīdus īpašumu un paaugstina tā vērtību. Līdz ar to uzskata, ka, ja prasītāja vēlas paturēt īpašumu sev, atmaksājot atbildētājam viņa daļas vērtību naudā, tai būtu pienākums atlīdzināt atbildētājam ne tikai viņa daļas vērtību atbilstoši aktuālai īpašuma tirgus vērtībai, bet arī atbildētāja veikto ieguldījumu vērtību 14289 *euro* apmērā.

Par/pers. F/iesniegto apelācijas sūdzību paskaidrojumus iesniedza prasītāja /pers. E/, norādot, ka sūdzība ir nepamatota un noraidāma.

Paskaidrojumos norāda, ka fakts, ka persona pati bez pienācīgas rūpības ir izturējusies pret savām tiesībām, nevar būt par pamatu apgalvojumam, ka pārkāpti civilprocesuālie principi un personas tiesības.

Norāda, ka pirmās instances tiesā atbildētājs nebija iesniedzis nekādus pierādījumus par nekustamā īpašuma vērtību. Civilprocesa likuma 418.panta pirmajā daļā noteikts, ka apelācijas sūdzībā nedrīkst ietvert jaunus prasījumus, bet no apelācijas sūdzībai pievienotā vērtējuma redzams, ka apgabaltiesā iesniegtais vērtējums sagatavots tikai 2017.gada 11.janvārī. Pamatojoties uz minēto, pirmās instances tiesai nebija ne iespējas, ne pienākuma izvērtēt šādu pierādījumu un atbildētāja atsauce apelācijas sūdzībā uz šādu pirmās instances tiesā neiesniegtu "pierādījumu", prasītājas ieskatā, ir pilnīgi nepamatota.

Paskaidrojumos prasītāja atsaucās uz Civillikuma 1075.pantu un norāda, ka atbildētājs savu konkrētu īpašuma dalīšanas veidu tiesai nav iesniedzis, tikai norādījis, ka pastāv dažādi dalīšanas veidi.

Zemgales apgabaltiesā 2017. gada 27.jūlijā no prasītājas /pers. E/ saņemts pieteikums parnbsp; prasības nodrošināšanu minētajā civillietā , lūdzot nodrošināt prasību, ierakstot Tukuma rajona tiesas zemesgrāmatas nodalījumā Nr./numurs/uz /pers. F/ piederošo 1/5 domājamo daļu no nekustamā īpašuma /Nekustamā īpašuma adrese/, kadastra Nr. /kadastra numurs/, sekojošu aizlieguma atzīmi: noteikts aizliegums /pers. F/ bez /pers. E/ rakstiskas piekrišanas īpašumu atsavināt, dāvināt, ieķīlāt, iznomāt, izīrēt, nodot patapinājumā un apgrūtināt ar lietu tiesībām.

Ar Zemgales apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas tiesnese s 2017.gada 28.jūlija lēmumu noraidīts /pers. E/ pieteikums par prasības nodrošināšanu.

Apelācijas instances tiesas sēdē atbildētāja pilnvarotā pārstāve /pers. D/ prasībunbsp; neatzina, apelācijas sūdzību uzturēja uz tajā norādītajiem argumentiem.

Apelācijas instances tiesas sēdē prasītājas pilnvarotais pārstāvis /pers. C/ prasību uzturēja un apelācijas sūdzību neatzina, uzturēja spēkā tiesai

iesniegtos paskaidrojumus par apelācijas sūdzību, uzsverot, ka atbildētāja iesniegtais nekustamā īpašuma 2017.gada 11.janvāra vērtējums nav ņemams vērā.

Motīvu daļa

Civillietu tiesu kolēģija, noklausījusies lietas dalībnieku paskaidrojumus, pārbaudījusi lietas materiālus un iepazinusies ar rakstveida pierādījumiem, apsvērusi apelācijas sūdzības motīvus, novērtējusi tos kopumā, atzīst, ka prasība ir apmierināma daļēji.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 426.panta pirmās daļas noteikumiem apelācijas instances tiesa izskata lietu pēc būtības, sakarā ar apelācijas sūdzību tādā apjomā, kā lūgts šajā sūdzībā.

No apelācijas sūdzības izriet, ka atbildētājs ir pārsūdzējis pirmās instances tiesas spriedumu pilnā apmērā, tādējādi prasība apelācijas instances tiesā tiek skatīta pilnā apmērā, atbilstoši apelācijas sūdzībā izteiktajiem argumentiem.

Civillikuma 1074.pants noteic, ka nevienu kopīpašnieku nevar piespiest palikt kopīpašumā, ja vien tā nodibināšanas noteikumi nerunā tam pretim; turpretim katrs kopīpašnieks var katrā laikā prasīt dalīšanu.

Lietā nepastāv strīds, ka pamatojoties uz 2013.gada 11.novembra LR Augstākās tiesas Civillietu tiesu palātas spriedumu lietā Nr.C06039708, prasītājai zemesgrāmatā nostiprinātas īpašuma tiesības uz 4/5 domājamām daļām no īpašuma un atbildētājam - uz 1/5 domājamo daļu no nekustamā īpašuma /Nekustamā īpašuma adrese/.

Lietā faktiski nepastāv strīds par abu kopīpašnieku vēlēšanos izbeigt kopīpašumu, un puses piekrīt kopīpašuma izbeigšanai, norādot, ka īpašuma kopēja lietošana nav iespējama.

Tiesas kolēģija konstatē, ka no iesniegtās apelācijas sūdzības izriet, ka strīds pastāv par nekustamā īpašuma dalīšanas variantu, kam atbildētājs nevēlas piekrist, norādot, ka pirmās instances tiesa nav izvērtējusi citus kopīpašuma dalīšanas veidus.

Apelācijas instances tiesa norāda, ka atbildētājs savu konkrētu īpašuma dalīšanas veidu tiesai nav iesniedzis, tikai norādījis, ka pastāv dažādi dalīšanas veidi, līdz ar to pirmās instances tiesa izvēlējās konkrētajai situācijai atbilstošāku risinājumu.

Sadalot kopīpašumu atbilstoši minētajam tiesiskajam regulējumam, tiesa piemēro vienu no šajā pantā norādītajiem nekustamā īpašuma reālās sadalīšanas veidiem. Tiesas pienākums ir apspriest visus kopīpašnieku ierosinātos kopīpašuma sadalīšanas veidus, ka arī ierosinātā viena sadalīšanas veida vairākus variantus. Ja kopīpašnieki nav vienojušies par reālu kopīpašuma sadalīšanas veidu, tiesa var izvēlēties jebkuru no sadalīšanas veidiem, kas paredzēti Civillikuma 1075.pantā. Sadalīšanas veidu tiesa izvēlas, izvērtējot kopīpašnieku savstarpējās attiecības, dalījuma iespējamību un konkrēto situāciju, kā arī izvērtējot dalāmā objekta saimniecisko nozīmi, tā īpašības un kopīpašnieku interešu pamatotību. Izpildot Civillikuma 5.panta norādi, ka gadījumā, kad lieta jāizšķir pēc tiesas ieskata, jo kopīpašnieki nav vienojušies par reālas kopīpašuma sadalīšanas veidu, tiesnesim, izvēloties vienu no Civillikuma 1075.pantā norādītajiem sadalīšanas veidiem, jāspriež pēc taisnības apziņas un vispārīgiem tiesību principiem *(Civillikuma 5. pants, Senāta lietas SKC-118/2008 un SKC-15/2011)*.

Civillikuma 1075.pants noteic, ja 1074.pantā norādītā dalīšanas gadījumā kopīpašnieki nevar vienoties par tās veidu, tad tiesa, raugoties pēc dalāmā priekšmeta īpašībām un lietas apstākļiem, vai nu piespriež katram no kopīpašniekiem reālas daļas, uzliekot, kad vajadzīgs, viena daļai zināmus servitūtus par labu otra daļai, vai atdod visu lietu vienam kopīpašniekam, ar pienākumu samaksāt pārējiem viņu daļas naudā, vai noteic lietu pārdot, izdalot ieņemto naudu kopīpašnieku starpā, vai arī izšķir jautājumu ar lozi, it īpaši tad, kad jāizšķir, kam no kopīpašniekiem paturēt sev pašu lietu un kas no viņiem apmierināms ar naudu.

Tiesību doktrīnā, analizējot kopīpašuma dalīšanas juridiskos aspektus, atzīts, ka tiesa izvēlas kopīpašuma izbeigšanas veidu, vadoties no dalāmā priekšmeta īpašībām, lietas apstākļiem un pašu kopīpašnieku vēlmēm (*Grūtups A. Civillikuma komentāri: Īpašums (927.-1129.p) 1996, 165.lpp.*).

Tādējādi, ievērojot tiesību doktrīnā doto skaidrojumu, izvēloties kopīpašuma izbeigšanas veidu, tiesai ir jāņem vērā, ne tikai dalāmā priekšmets un lietas apstākļi, bet arī pašu kopīpašnieku vēlmes, kas secīgi rada tai pienākumu apspriest visus Civillikuma 1075.pantā pieļautos kopīpašuma izbeigšanas veidus.

Pirmās instances tiesa, izvērtējot kopīpašuma izbeigšanas veidu, pamatoti ņēmusi vērā, ka prasītāja pierādījusi naudas līdzekļu pietiekamību atbildētāja daļas izpirkšanai, savukārt atbildētājs nav pierādījis, ka spētu saprātīgā termiņā samaksāt otra kopīpašnieka daļu vai nopirkt nekustamo īpašumu izsolē, kā arī nav tiesai iesniedzis savu kopīpašuma dalīšanas variantu. Tāpat kolēģija par pamatotu uzskata pirmās instances tiesas atzinumu, ka īpašuma tiesību atzīšana vienam kopīpašniekam ir izdevīgākais kopīpašuma izbeigšanas veids, jo izsoles rīkošanai ir zināmas administratīvās izmaksas, kas maksājamas no izsolē iegūtās naudas.

Civillietu tiesas kolēģija, analogi pirmās instances tiesai, atzīst par optimālāko un abām pusēm vislabāko kopīpašuma izbeigšanas veidu, atbilstoši kuram, viss kopīpašuma priekšmets tiek nodots prasītājai, uzliekot par pienākumu izmaksāt atbildētājam viņa īpašuma vērtības daļu, un šajā daļā atzīst par pamatotiem pirmās instances tiesas spriedumā minētos apsvērumus. Tiesa nesaskata par pamatotu atbildētāja norādi uz to, ka nekustamo īpašumu varētu pārdot trešajai personai, jo lietā nav iesniegti pierādījumi par to, ka atbildētājs varētu norādīt uz kādu trešo personu, kas varētu iegādāties strīdus nekustamo īpašumu par cenu, kas apmierinās abas puses, kā arī normatīvie akti paredz nekustamā īpašuma pārdošanu izsolē, kam atbildētājs izteica kritisku viedokli par šādas iespējas ekonomisko izdevīgumu. Tikai apelācijas sūdzībā atbildētājs norādīja uz to, ka vēlas paturēt nekustamo īpašumu sev un šāda iespēja būtu apspriežama, bet atbildētājs neiesniedza nevienu pierādījumu, kas norādītu uz iespēju atbildētājam izmaksāt prasītājai kompensāciju, ko pierāda arī fakts, ka puses nespēja labprātīgi vienoties par strīdus atrisināšanu mierīgā ceļā, jo atbildētājs pieprasīja neadekvāti lielu kompensāciju, kā arī tas, ka atbildētājs nav pilnībā izpildījis savas saistības pret prasītāju, kas izriet no citām civillietām, jo tiesas sēdē prasītāja pārstāvis norādīja, ka maksājuma pienākums nav izpildīts un uzturēja savu prasījumu par ieskaita veikšanu. Minētais kopumā norāda uz to, ka atbildētājam nav pietiekamu finanšu līdzekļu, lai izmaksātu prasītājai kompensāciju par nekustamā īpašuma daļu un paturētu sev visu nekustamo īpašumu.

Saskaņā ar Augstākās tiesas judikatūras atziņām atbilstoši Civillikuma 1075.pantam gadījumā, kad ar tiesas spriedumu visa lieta tiek atdota vienam kopīpašniekam, pēdējam rodas pienākums samaksāt pārējiem viņu daļas naudā. Nosakot izmaksājamās summas apmēru, par pamatu ņemama nekustamā īpašuma tirgus vērtība uz lietas izskatīšanas (nekustamā īpašuma atsavināšanas) brīdi (*skatīt Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāta Civillietu departamenta 2013.gada 14.maija spriedumu lietā NR.SKC-173/2013).*

Nekustamā īpašuma tirgus vērtības noteikšanai lietā iesniegti divi nekustamā īpašuma novērtējumi - 2015.gada 26.maija vērtējums Nr.2155-15/V (iesniegts pirmās instances tiesā), 2017.gada 11.janvāra vērtējums Nr.V02/10M-964- pvnbsp; (iesniegts apelācijas instances tiesā).

Pirmās instances tiesa pamatoti atbildētājam izmaksājamās daļas vērtību piespriedusi atbilstoši 26.05.2015. novērtējumā norādītajai tirgus vērtībai 100000,00 EUR, nosakot, ka prasītājai uzliekams pienākums samaksāt atbildētājam viņa daļas vērtību naudā, kas ir 20000 *euro*.

Ievērojot, ka apelators iebildis prasītājas iesniegtajam nekustamā īpašuma novērtējumam, uzskatot to par pārāk zemu, apelācijas sūdzībai pievienots 11.01.2017. nekustamā īpašuma novērtējums, no kura redzams, ka nekustamā īpašuma tirgus vērtība noteikta 125 000 *euro*.

Nosakot atbildētājam izmaksājamās kopīpašuma daļas vērtību, Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka, izbeidzot kopīpašumu, par pamatu ir ņemams vērā atbildētāja /pers. F/ iesniegtais vērtējums. Minētajam vērtējumam ir dodama priekšroka salīdzinājumā ar pirmās instances tiesā iesniegto nekustamā

īpašuma vērtējumu, jo šis vērtējums ir jaunāks un tajā aprēķinātā visus strīdus nekustamā īpašuma vērtība 25 000 *euro* vistuvāk atspoguļo nekustamā īpašuma tirgus vērtību lietas izskatīšanas brīdī, līdz ar ko prasītājai pienākums izmaksāt atbildētājam viņa 1/5 domājamās daļas vērtību naudā ir 25000 *euro* apmērā. Turklāt, šajā vērtējumā ir ņemti vērā visi iespējamie atbildētāja ieguldījumi nekustamajā īpašumā. Tiesas sēdē tika noskaidrots, ka ieguldījumus nekustamajā īpašumā ir veicis arī atbildētājs, bet šie ieguldījumi ir novērtēti un ir bijuši laulības šķiršanas procesā, tādejādi, konkrētajā gadījumā, nav pamats lemt par kompensācijas izmaksāšanu atbildētājam par veiktajiem ieguldījumiem nekustamajā īpašumā. Turklāt, iebildumi par ieguldījuma veikšanu ir izteikti tikai apelācijas instancē, kas neguva savu apstiprinājumu apelācijas instancē.

Tādējādi Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka pastāv pamats izbeigt /pers. F/ un /pers. E/ kopīpašumu uz nekustamo īpašumu /Nekustamā īpašuma adrese/, ar kadastra Nr. /kadastra numurs/, atdodot /pers. E/ īpašuma tiesības uz /pers. F/ piederošonbsp; (vienu piekto) domājamo daļu no minētā nekustamā īpašuma un uzliekot pienākumu atbildētājam izmaksāt atlīdzību par tās vērtību - 25 000 *euro*, vienlaikus dzēšot attiecīgajā apjomā /pers. F/ īpašuma tiesību ierakstu zemesgrāmatā.

Apelācijas instances tiesa atzīst par pamatotu prasītājas prasījumu par viņas ievešanu nekustamā īpašuma valdījumā atbilstoši Civillikuma 995.pantam, pēc /pers. E/ īpašuma tiesību atzīšanas uz /pers. F/ piederošo 1/5 domājamo daļu no nekustamā īpašuma /Nekustamā īpašuma adrese/.

Attiecībā uz atbildētāja norādīto apelācijas sūdzībā, ka pirmās instances tiesa nav ievērojusi Civilprocesa likuma 9.pantā noteikto pušu līdztiesību civilprocesā, izskatot lietu bez viņa klātbūtnes, tiesas kolēģija atzīst to par nepamatotu, jo iepriekš tiesa, pamatojoties uz atbildētāja lūgumu, bija atlikusi tiesas sēdi dodot laiku atbildētājam sagatavoties savu interešu aizsardzībai, gan pierādījumu iesniegšanai, gan jauna vērtējuma vai prasījumu izteikšanai un iesniegšanai tiesai, veicot savu tiesību realizāciju. Turklāt, tiesa uzskata, ka pirmās instances tiesa pamatoti izskatīja civillietu bez atbildētāja klātbūtnes, jo atbildētājs bija sniedzis savus paskaidrojumus par iesniegto prasību, kā arī viņa neierašanās uz tiesas sēdi tika atzīta par neattaisnojošu, ko pamato arī Veselības inspekcijas atbilde (lietas 176.lapa), ka atbildētājam bija iespēja ierasties tiesas sēdē, kā arī judikatūrā ir atzīts, ka personai līdz lietas izskatīšanai tiesas sēdē ir jāiesniedz ne tikai pierādījumi par attaisnojošo iemeslu neierašanai uz tiesas sēdi, bet darbnespējas gadījumā arī izraksta no stacionārās/ ambulatorās kartes par noteikto režīmu, kas netika izdarīts.

Konstatējot, ka pārējie apelācijas argumenti nerada pamatu cita kopīpašuma izbeigšanas veida noteikšanai, Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka prasība apmierināma daļā par kopīpašuma izbeigšanu, bet noraidāma daļā par prasītājas pieteikto prasījumu, ka vēlas izmantot ieskaitu visas neizpildītās parādsaistības apmērā, norādot, ka atbildētājam /pers. F/ ir neizpildītas saistības pret prasītāju 1266,03 *euro* apmērā izpildu lietā Nr. 00027/116/2016, pamatojoties uz izpildu rakstu civillietā Nr. C06039708, kuras līdz šim nav izpildītas. Tādējādi prasītāja vēlas parādsaistību apmērā samazināt reāli izmaksājamās kompensācijas summu, kas pienāktos atbildētājam, kā arī lemjot par tiesāšanās izdevumu atmaksu, piemērot savstarpējā ieskaita noteikumus.

Civillietu tiesas kolēģija nekonstatē priekšnoteikumus, kas paredz atbildētāja neizpildītās parādsaistības pret prasītāju aizstāšanu ar ieskaitu.

Ieskaits ir patstāvīgs saistību izbeigšanas veids, ar kuru var dzēst ne tikai naudas prasījumus, bet jebkurus mantiski novērtējamus prasījumus. Ieskaits var notikt gan pusēm vienojoties, gan Civillikuma 1847.pantā norādītajos gadījumos ar vienpusēju gribas izpaudumu. Konkrētajā lietā atbildētājs nav piekritis prasītājas piedāvātajam ieskaitam, līdz ar to tiesai jāvērtē, vai šajā lietā pieļaujams ieskaits ar vienpusēju gribas izpaudumu.

Tiesas kolēģija atsaucoties uz Civillikuma 1847.pantu vēlas norādīt, ka no minētās normas izriet, ka, lai apmierinātu prasītājas prasījumu par ieskaita piemērošanu attiecībā uz kompensācijas izmaksu atbildētājam, jāpiepildās abiem minētās normas nosacījumiem.

Tādējādi apelācijas instances tiesa secināja, ka konkrētajā lietā ieskaits nav piemērojams un līdz ar to prasītājas prasība šajā daļā ir noraidāma.

Civillietu tiesas kolēģija nepiekrīt pirmās instances tiesas atzītajam, ka ar ieskaitu ir izbeidzams prasītājas prasījums, kas izriet no Augstākas tiesas Civillietu tiesu palātas 2015.gada 21.aprīlī izdotā izpildu raksta lietā C06039708, ar kuru no atbildētāja prasītājas labānbsp; piedzīti tiesas izdevumi 1266,03 *euro*. Tā kā prasītājas prasījumam par tiesas izdevumu piedziņu ir piespiedu izpildes raksturs, prasība šajā daļā ir noraidāma.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41.panta pirmo daļu, pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus.

Tā kā prasība ir apmierināta daļēji, savukārt apelācijas sūdzība noraidīta pilnībā, ir radies pamats no atbildētāja par labu prasītājai piedzīt tiesāšanās izdevumus valsts nodevu par prasības celšanu tiesā 1073,96 *euro*, ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 4,70 *euro,* kopā 1078,66 *euro*.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 42.pantam no /pers. F/ par labu valstij piedzenami ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi (ar tiesas pavēstu un citu tiesas dokumentu piegādāšanu un izsniegšanu saistītie izdevumi) pirmās instances tiesā 11.71 *euro*, apelācijas instances tiesā 2,16 *euro* kopā 13,87 *euro.*

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.[1]pantu sprieduma labprātīgas izpildes termiņš nosakāms 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Rezolutīvā daļa

Ņemot vērā augstāk minēto un pamatojoties uz Civilprocesa likuma 93., 97., 192., 193.pantu, 432.-434.pantu, Civillietu tiesu kolēģija

nosprieda

Prasību apmierināt daļēji.

Izbeigt /pers. E/, personas kods /personas kods/, un /pers. F/, personas kods /personas kods/, kopīpašumu uz nekustamo īpašumu /Nekustamā īpašuma adrese/, kas koroborēts Lapmežciema pagasta zemesgrāmatas nodalījumā Nr./numurs/, kadastra numurs /kadastra numurs/.

Atzīt /pers. E/, personas kods /personas kods/, īpašuma tiesības uz 1/5 domājamo daļu no nekustamā īpašuma /Nekustamā īpašuma adrese/, kas koroborēts Lapmežciema pagasta zemesgrāmatas nodalījumā Nr./numurs/, kadastra numurs /kadastra numurs/, attiecīgajā apjomā dzēšot /pers. F/, personas kods /personas kods/, īpašuma tiesības uz nekustamo īpašumu /Nekustamā īpašuma adrese/.

Uzlikt par pienākumu /pers. E/, personas kods /personas kods/, viena mēneša laikā pēc sprieduma stāšanās likumīgā spēkā izmaksāt /pers. F/, personas kods /personas kods/, no nekustamā īpašuma /Nekustamā īpašuma adrese/1/5 domājamās daļas vērtības **25000** *euro,*(divdesmit pieci tūkstoši *euro*).

Piedzīt no /pers. F/, personas kods /personas kods/, par labu /pers. E/, personas kods /personas kods/, tiesāšanās izdevumus **1078,66** ***euro.***

Pēc /pers. E/ īpašuma tiesību atzīšanu uz /pers. F/ piederošo 1/5 domājamo daļu no nekustamā īpašuma /Nekustamā īpašuma adrese/, ievest ieguvēju /pers. E/, personas kods /personas kods/, nekustamā īpašuma valdījumā.

Prasību pārējā daļā **noraidīt**.

Piedzīt no /pers. F/, personas kods /personas kods/, par labu valstij ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumusnbsp; pirmajā instancē 11,71 *euro* , apelācijas instances tiesā 2,16 *euro* kopā **13.87** ***euro***.

Ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi iemaksājami, norādot saņēmēju: Tiesu administrācija NMR 90001672316, saņēmēja iestāde: Valsts kase, BIC kods TRELLV22, konta Nr.LV51TREL2190458019000, maksājuma mērķī jānorāda ieņēmumu ekonomiskās klasifikācijas kods – 21499, ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi civillietā Nr.C15271815. Veiktā maksājuma apliecinošs dokuments nekavējoties iesniedzams Zemgales apgabaltiesas

tiesas kancelejā.

Noteikt termiņu sprieduma labprātīgai izpildei 10 dienu laikā no sprieduma stāšanās likumīgā spēkā.

Spriedumu var pārsūdzēt 30 dienu laikā Latvijas Republikas Augstākās tiesas Civillietu departamentā, iesniedzot kasācijas sūdzību Zemgales apgabaltiesā, Jelgavā.

Tiesas sēdes priekšsēdētājs A. Sniedzītis
Tiesneses D. Baltā
I.Preisa